

Miksi konferensseissa käyminen kannattaa? - pohdintaa kirjastoalan ammatillisen kehityksen tarpeista ja ICML-konferenssista

Tuulevi Ovaska

Kirjasto- ja tietopalvelualan yleisiä ja erityisille kirjastosektoreille kohditettuja tapahtumia ja konferensseja järjestetään runsaasti eri puolella maailmaa. Miksi ja millaisissa konferensseissa käymistä tarvitaan? Sitä pohditaan kirjoituksessa yleisemmin ja International Congress on Medical Librarianship -konferenssin (2009) pohjalta.

Verkostoituminen ja toisten kuunteleminen kannattaa

Kirjastoalan konferensseihin osallistutaan ammatillisen kehityksen, täydennyskoulutuksen, ajan tasalla pysymisen ja ammatillisten verkostojen vuoksi (Tomaszewski and MacDonald). Konferensseihin osallistuminen edistää työtämme ja toimintaamme, koska useimpien on rahoitusta saadakseen pidettävä esitys tai esiteltävä posterit. On siis oltava jotakin kerrottavaa siitä, mitä on ideoitu, kehitetty ja saatu aikaan (Morse J. 2008).

Minkä tahansa konferenssin paras osa ovat kuitenkin keskustelut ja kontaktit. Parhaissa kon-

ferensseissa myös niihin on varattu aikaa. Kun konferenssiin lähtee, ei pidä vältellä uusia kontakteja ja keskusteluja, vaan tutustua kollegoihin ja rakentaa verkostoja. Esimerkiksi Morse (Morse J. 2008) pitää konferenssien parhaana antina niiden epävirallista, sosiaalista puolta, joka on ammatillisen kehittymisen kannalta niin tärkeää, etteivät online-konferenssit voi koskaan koonnakaan korvata sellaisia konferensseja, joissa kokoonnutaan yhteen.

Yhteistyötä syntyy usein juuri epävirallisten, suunnittelemattomien keskustelujen kautta, kun samoista asioista kiinnostuneet, toisensa aiemmin

ehkä nimeltä julkaisujen perusteella tuntevat, löytävät toisensa ja nimet saavat kasvot. Yhteisiä hankkeita syntyy helpommin, kun ihmiset tuntevat toisensa ja luottavat toisiinsa, mikä edellyttää tutustumista ja vuorovaikutusta. (Morse J. 2008, Petsko 2006, Natarajan 2008, Alaimo 2004)

Ei siis riitä, että puhumme omista ideoistamme - yhtä tärkeää on kuunnella muita. Eikä pelkästään esitelmien sisällön vuoksi vaan myös siksi, että kuuntelemisen osaaminen on tärkeää. Jos työhömmme kuuluu opettamista, on hyvä välillä olla myös opiskelijan asemassa. Sekä hyvältä että huonommalta esiintyjältä voi oppia paljon. (Natarajan 2008) Jos olemme esimiehiä, on kuunteleminen tärkein taitomme.

Suuremmat tapahtuvat palkitsevat

Monet ajattelevat, että ajan tasalla voi pysyä pelkästään lukemalla kirjoja ja lehtiä (Natarajan 2008). Kaikkea hyödyllistä ei kuitenkaan koskaan julkaista, eikä yksipuolinen toisten ajatuksiin tutustuminen ilman mahdollisuutta keskusteluun ja kysymyksiin vastaa konferenssien tarjoamaa vuorovaikutuksen mahdollisuutta. Aktiivisilla osallistujilla on iso rooli konferenssin onnistumisessa.

Pienet seminaarit ja workshopit keskittyvät usein syvällisesti tiettyyn aiheeseen - ehkä liikaakin niin, ettei laajempaa perspektiiviä nähdä. Usein pienissä workshop-tyyppisissä kokoontumisissa myös vapaa-aika jää vähäiseksi, vaikka sitäkin tarvitaan: konferensseissa ei ole sosiaalista ohjelmaa vain hivin vuoksi, vaan siksi, että se on

tärkeää verkostoitumisen ja jaksamisen kannalta.

Jättiläiskokoiset, kymmenien tuhansien osallistujien konferenssit ovat niin suuria, että niiden on oikeastaan pakko jakautua pienempiin osiin voidakseen toimia. Toisaalta ne tarjoavat laajan valikoiman vaihtoehtoja ja siten mahdollisuuden kurkistaa myös hieman oman ydinosamisalueen ulkopuolelle, kun ohjelma vain on laadittu huolella ja siirtyminen sessiosta toiseen suhteellisen vaivatonta.

Parhaita kuitenkin lienevät keskikokoiset, muutaman sadan osallistujan konferenssit; tarpeeksi pienet, että on mahdollista löytää ne ihmiset, joiden kanssa haluaa puhua, ja tarpeeksi suuret, että kiinnostavia esitelmiä on valittavaksi asti. (Petsko 2006) Vertaisoppiminen on yksi konferenssien annista (Alaimo 2004) ja konferenssin on hyvä olla riittävän iso tarjotakseen vertaiskumppaneita erilaisille kirjastoammattilaisille.

Osallistumista ja esiintymistä ICML:ssä

International Congress on Medical Librarianship (ICML) järjestetään joka neljäs vuosi. Vuoden 2009 konferenssi oli kymmenes ICML ja se pidettiin Brisbanessa, Australian itärannikolla. Konferenssin järjestivät University of Queensland (UQ) Library and IFLA Section of Biological and Medical Sciences Libraries. Konferenssissa oli noin 500 osallistujaa 43 eri maasta. Keynote-esitelmiä oli seitsemän, muita suullisia esityksiä 150, postereita 50 ja näytteilleasettajia 50. Lisäksi konferenssin yhteydessä järjestettiin 50 täydennyskoulutuskurssia. Suurin osa osallistujista oli Australiasta. Eurooppalaisia oli viitisenkymmentä.

ICML2009 oli sopivan kokoinen konferenssi siinä mielessä, että se pystyi tarjoamaan erilaisille osallistujille tarpeeksi laajan ja monipuolisen ohjelman. Rinnakkaisia sessioita oli päivittäin viisi tai kuusi ja joskus oli vaikeaa valita kiinnostavin. Harvan session kuuntelin alusta loppuun, vaan siirryin monien muiden lailla esitelmien välissä sessiosta toiseen.

Pidin Brisbanessa esityksen (Ovaska 2009), jo-

ka perustui kirjastossamme tekemiini kyselyihin ja haastatteluihin. Pohdin työympäristömme nopeita muutoksia ja kehityksessä mukana pysymistä horisontaalisen urakehityksen keinoin.

Sessiossamme oli keskusteluaikaa mukavasti ja saimmekin paljon kysymyksiä ja kommentteja. Oli myös innostavaa käydä seuraavana päivänä pitkä keskustelu Anne Stevensonin kanssa, joka oman esityksensä (Stevenson 2009) alussa viittasi minun esitelmääni. Hänen omana aiheenaan oli juuri horisontaalinen urakehitys ja astuminen oman mukavuusalueen ulkopuolelle kehitykseen ammatillisesti ja löytääkseen työstä uusia haasteita, jotka voivat olla jaksamisen edellytys, vaikka vaativatkin paljon.

Oman alan tiedekonferenssiin mukaan

Eräs tieteellisten kirjastojen haasteista on kirjastonhoitajien ja informaattikoiden alakohtaisen asiantuntemuksen lisääminen. Tieteenalakohtainen asiantuntemus on tarpeen niin kokoelmien kehittämisessä, kouluttamisessa kuin yhteydenpidossa oppiaineisiin, ja edellyttää jatkuvaa täydennyskouluttautumista. Tieteelliset konferenssit tarjoavat suoran yhteyden alakohtaiseen informaatioon sekä mahdollisuuden tavata muita samoista asioista kiinnostuneita. Kirjastoalan konferenssiin osallistumisen lisäksi tulisi heidän mukaansa osallistua myös tiedekonferens-

seihin, koska ne antavat mahdollisuuden toimia tieteenalan asiantuntijoiden kanssa sekä seurata alan tutkimuksen kehitystä ja suuntaa sekä julkaisutoimintaa. (Tomaszewski and MacDonald)

Tanskalainen Edith Clausen (Clausen 2009) on esitellyt tulevaisuuskuvan, jossa yhtenä roolimme on mediaattori-informaattikko tai välittäjä-kirjastonhoitaja, jolla on tärkeä tehtävä tutkimustulosten jalkauttamisessa käytäntöön terveydenhuollon maailmassa. Clausenin mukaan terveystieteissä tietoasiantuntijan tulisi toimia paitsi tiedonvälittäjänä myös dialogin moderaattorina lääke- ja terveystieteiden tutkijoiden ja terveydenhuollon käytännön toimijoiden välillä. Siinäpä haastetta!

Alakohtaista osaamista tarvitsemme myös ICML-konferenssissa puhuneen Ian Frazerin mukaan (Frazer 2009), joka väittää, että tutkimuksen suurimpina haasteina ovat nykyisin tiedon (knowledge) valtava, liiallinen määrä, tiedon vanhenemisen vauhti, tiedon laatu sekä tiedon uudelleen tulkitseminen. Hänen mukaansa 2000-luvun kirjastoihmisten pitääkin luetteloida ajatuksia eikä kirjoja, priorisoida ajatuksen lähteiden arvo ja opettaa miten ideoiden kanssa tehdään työtä, koska ideat ovat tämän vuosisadan älyllinen pääoma.

Entä onko meillä näyttöä oman työmme vaikuttavuudesta tai perustammeko kirjaston-

hoidolliset päätöksemme tutkittuun tietoon? ICML2009:ssa Lotta Haglund (Haglund 2009) puhui näyttöön perustuvan kirjasto- ja tietopalvelutyön implementoinnista Ruotsissa, erityisesti Karoliinisessa instituutissa sekä Tukholmassa pidetyssä viidennessä EBLIP-konferenssissa, jossa Suomesta oli vain kourallinen osallistujia. Miten voi näyttöön perustuva kirjasto- ja tietopalvelutyö Suomessa? Liitetäänkö ajattelu- ja toimintatapa edelleen yksinomaan terveystieteisiin? On paradoksaalista, jos olemme mukana ohjaamassa asiakkaitamme perustamaan toimintansa parhaaseen tutkimusnäyttöön, mutta teemme oman työmme enimmäkseen mutu-tuntumalla. 📖

Kirjallisuus

Alaimo, Rosina. 2004. Top Six Reasons to Attend a Conference. *Knowledge Quest* 33:34-35.

Clausen, Edith. 2009. Getting research findings into practice. In *Proceedings of Positioning the Profession: the Tenth International Congress on Medical Librarianship*, Anonymous Brisbane, Australia, .

Frazer, Ian H. 2009. Fossilised knowledge? Libraries as repositories of knowledge in biomedical research in the cyberspace era. In *Proceedings of Positioning the Profession: the Tenth International Congress on Medical Librarianship*, Anonymous Brisbane, Australia, .

Haglund, Lotta. 2009. Introducing evidence based library and information practice in Sweden. In *Proceedings of Positioning the Profession: the Tenth International*

al Congress on Medical Librarianship, Anonymous Brisbane, Australia, .

Morse J., M. 2008. The Side Effects of Conferences. *Qualitative health research* 18:1159-1160.

Natarajan, Raja. 2008. On Attending Conferences. *Computer* 41:.

Ovaska, Tuulevi. 2009. Part of the job is to change the job - a follow-up on horizontal career development and the changing roles of health librarians. In *Proceedings of Positioning the Profession: the Tenth International Congress on Medical Librarianship*, Anonymous Brisbane, Australia, .

Petsko, G. A. 2006. The highs and lows of scientific conferences. *Nature reviews.Molecular cell biology* 7:231-234.

Stevenson, Anne. 2009. Moving outside the comfort zone and empowering your own professional development. In *Proceedings of Positioning the Profession: the Tenth International Congress on Medical Librarianship*, Anonymous Brisbane, Australia, .

Tomaszewski, Robert, and Karen I. MacDonald. Identifying Subject-Specific Conferences as Professional Development Opportunities for the Academic Librarian. *The Journal of Academic Librarianship* In Press, Corrected Proof:.

Tietoa kirjoittajasta:

Tuulevi Ovaska, palvelupäällikkö
Itä-Suomen yliopiston kirjasto, Kuopion yliopistollisen sairaalan tieteellinen kirjasto
email. tuulevi.ovaska@uef.fi työskentelee